

in videl boš, koliko sladkega soka ti izlije iz sebe. In na to stvarico je prišla zdaj pljučnica, kakor večer, ki se spušča na temnih krilih na vasico, kakor jastreb, ki se spušča na golobico.

Prebolela je bolnica krizo, pa prišla je zraven srčna bolezen. Zdravnik je injiciral, z glavo majal. "Še ti me nočeš obraniti?" mi je rekla mati. To mi je zasekalo rano v srcu! Joj, izkapljavati je začelo materino življenje. Izkapljalo je... Ko je odzvonilo Zdravomarijo, smo sirote plakale okoli mrtve matere, odkraja res neutolažljiv plak. Jaz sem ji zatisnil oči. Otroci smo z mokro rutico, ko se je truplo že umilo, še enkrat drgnili po materinem licu. Lep običaj to.

Bilo je na praznik Marijinega rojstva. Tega dne ne bo pozabila moja hiša in še ena blaga hiša ne, kjer službuje, ki jo je zadela ista usoda. Lep popoldan je bil, ko se je pomikal sprevod po solzni, zadnji poti na pokopališče. Voz, natlačenih z vencami ni bilo pač pa je verno ljudstvo pletlo nevenljive vence sv. rožnega venca rajni, kakor je pripomnil govornik ob zevajoči jami. Zalujoče potolažil je pevski zbor "da vidmo zopet se nad zvezdami", potem pa je bilo kakor pesnik-rojak toži:

Gruda za grudo pada
v grob teman,
v grobu je moja nada,
san krasan.

(Freuensfeld, Ob grobu 76)

In zdaj, ko ogledujemo materino sliko, se vam, brati in sestre, ne godi kakor se je godilo istemu pesniku, ki je zapel z jekom (Njej, 113).

In tebe ni več, zlata mati?
Verjeti noče mi srce,
prostora misli noče dati,
da si preminila z zemlje.

A. Z.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

S pošte. V Trbovljah se je ustanovila 16. t. m. druga pošta, tako da ima Trbovlje sedaj dve pošti. Stara se imenuje Trbovlje I, nova Trbovlje II. Nova pošta ima vsak dan trikrat zvezo s staro pošto potom poštnega pota. Nova pošta bo poslovala za te le kraje: Dobovce, Dolence, Gabersko, Gorence, Ješenovo, Jevšje, Klek, Knezdol, Loke, Ojstro, Ostrenk, Planina, Potok, Podmeja, Prečna, Ravne, Razpotje, Govejpotok, Rovte, Sv. Katarina, Sv. Mark, Sošnje, Trbovlje (kraj) in Zadobje.

Mariborske porotne obravnave. Prvi dan, v ponedeljek, dne 18. t. m. sta stala pred porotniki: dopoldne 17-letni Jurij Vojnovič iz Ivankove, ki je bil obsojen zaradi nenravnosti na osem mesecev težke ječe, popoldne je bila obsojena deklica Marija Caf iz Št. Jurija v Slov. gor. zaradi detomora na tri leta težke ječe. V torek se je vršila obravnava proti Francu Ojsteršek, ki je umoril dne 12. maja t. l. Matija Koren iz Orehove vasi in ga oropal denarja. Ojsteršek je bil obsojen na vešala.

Sv. Ilj v Slov. gor. Nemški stebri v Šentilju padajo drug za drugim; "daj pa je padla njih glavna upora. Zato tolika razburjenost v "nemškem" taboru. Dobro poznan dopisnik umazane mariborske krote hotel je rajnemu Repniku v spomin zapisati lepe reči; a v svoji preveliki "srčni boleti" je skoro pozabil na Repnika, a tembolj si je privoščil slovensko duhovščino in celo škofa ne pusti pri miru. Seveda mi navadni ljudje ne moremo razumeti, kako pride duhovščina in celo škof sam v dotiko z Repnikovo smrtjo. Bog je gospodar češ življenje in smrt, tako smo se učili že v šoli. A naši ljubeznivi privandranci imajo seveda svoje nazore... Ko so rajnega, kakor je pri nas lepa navada, ljudje v boleznih obiskovali, se je nekdo izmed njegovih prijateljev strašno razjezil in je rekel, da bi najraje vse "tercijalke" oklofotal in jih vrgel na stezo. In ko se je Repnik dal spovedati, je

rekel zopet dobri prijatelj, da stem dela sramoto "Nemcem". Brez vzroka te govorce gotovo niso nastale. Taki so! Potem so menda res duhovniki krivi in pa "tercijalke", da nemškutarji umirajo... "Bil je naš nasprotnik" — te besede "Slov. Gosp." bile so kakor ognjena strela v razgnete "nemške" glave. Mislimo pa, da se s temi besedami "Slov. Gosp." gotovo nič ni pregrešil zoper spoštovanje, ki smo ga dolžni rajnim. Ali so morebiti tisti naši prijatelji, ki jih je rodila slovenska mati, pa se tega sramujejo; ali so to naši bratje, ki so nam povsod nasprotni in bi nas potopili v žlici vode, ko bi bilo mogoče? Vsa čast rajnemu! Bil je sin priprostitih slovenskih starišev, mirnega značaja in ljubeznjiv do vsacega. Vsak človek pa ima svoje slabosti. In prišli so dobri prijatelji, ki so se mu znali klanjati in ga pridobiti zase. Mož ima denar, to so modre butice hitro spoznale. Šentiljsko nemštvo pa že itak stoji na slabih nogah — treba pomoči... No in kakšna dobra južina — kdo bi se je branil... In zdaj pa je vse to proč! Zato toliko nepotrebne jeze. Če bo treba, še bomo povedali več in bolj jasno!

Nič ni tako skrito, da bi ne bilo kedaj odkrito! Ta pregovor se je uresničil pred kratkim v lepi, a žalibog skoz in skoz ponemurjeni vasi Selnica ob Dravi. Podravska podružnica S. P. D. v Rušah je približno pred 4 leti pribila z dovoljenjem posestnikov na neki hiši kazipotno tablo z dvojezičnim napisom: Čez Boč k Sv. Duhu 3 h — Ueber Walz nach Hl. Geist 3 h. Čez par dni zgine tabla. Stvar se je naznanila c. kr. orožniški postaji v Rušah, ki je marljivo iskala in povpraševala po ukradeni tabli. Tedanji občinski predstojnik — zdaj ga ni več med živimi — je bil videti pošten Nemec in se je sam zgražal nad odstranitvijo table. Preiskava ni tedaj ničesar dognala. Letos se je hiša prej imenovanega obč. predstojnika prodala in v neki omari se je našla med starimi pismi dotična tabla. Kako je prišla tabla v županovo hišo, naj si častiti bralci sami razjasnijo. — Toliko pa nas ta slučaj uči, da tudi Nemcu, ki nam kaže še tako pošteno lice, nič ne smemo zaupati in se nanj zanesti. Pa ta mož je še vendar bil eden izmed "boljših" Nemcev na levem bregu Drave, kakšni pa še le morajo biti drugi selniški nemčurji!!

V Ljutomeru je umrl dne 16. t. m. Martin Bračko, dolgoletni cerkovnik, v 71. letu svoje starosti. Dolgih 27 let je oskrboval težavno službo cerkovnika v občno zadovoljnost. Pokojnik je bil mož poštenjak, značajan narodnjak in je vestno izvrševal svojo volilno pravico. Zaradi njegove vesele narave in dovtipov so ga povsod radi videli. Bodi mu zemlja lahka v sosedstvu neštevilnih župljanov, katerim je kot mežnar posodil zadnjo pot!

Kmetom ormoškega okraja v premislek. Ste jih videli v nedeljo, dne 10. sept. ob Sokolski slavnosti te vaše prijatelje, ormoške nemškutarje, kako so z vami ravnali? Vsi veste, kake ovire so nam delali, prej ko smo dobili dovoljenje, da nas obiščejo Murski in Varaždinski Sokol. Videli ste naše Sokole, same krepke kmečke fante! Zakaj se bojijo nemškutarji tako jako ravno teh naših rdečih robačarjev? Zato, ker vedo, da pod rdečo srajco bije srce za naš narod, da teče po žilah zdrava, slovenska kri. Kaj ste si mislili, slovenski kmetje in fantje, ko so Varaždinski Sokoli morali razoglaviti, s čepicami v rokah, rdečo srajco skrito, iti čez dravski most. Ste jih videli te nemškutarje, katere vi red te, ko jim težko zasluženi denar v trgovine in gostilne nosite, kako so pihali po Ormožu v nedeljo, ravno tako, kakor da bi mi bili sami roparji. Kdo je kriv, da se upajo nemškutarji tako z nami postopati? Sami! Zakaj jih sami redite, te nehvaležneže! Slovenski kmet, zavedaj se ob vsaki najmanjši priliki, da te je rodila slovenska mati na slovenski zemlji. Nemškutarju si samo takrat prijatelj, ko mu neseš svoj denar. Če pa hočeš iti na Sokolsko slavnost v Ormož gledat svoje sinove, Sokole, pa te čakajo žandarji in nemškutarji, a

kot prijatelji, kakor si jih videl v nedeljo, dne 10. t. m. Slovenski kmet, ki se zavedaš naše majke, spodbujaj druge mlačneže, tvoje sosede in znanee! Na naši rodni slovenski zemlji hočemo in bomo mi Slovenci gospodarji!

V Kraljevcih župnije Sv. Jurija ob Ščavnici so bile dne 16. t. m. občinske volitve. V drugem volilnem razredu so dobili narodni kandidati po 26, 25 in 23 glasov — bračijanci pa komaj 6 glasov; v prvem razredu narodnjaki vsi štirje po 5 glasov, bračijanci po 2 in 1 glas. Vsa hvala gre zavednim narodnim volilcem, ki so tako složno volili. Živel!

Slovenska zmaga v Ivanjcih. Iz Ivanjec: Pretekli ponedeljek, dne 18. t. m. vršila se je v naši občini volitev novega občinskega zastopa. Narodna stranka je zmagala v dveh razredih popolnoma, le v prvem razredu je po žrebu prilezel en nasprotnik v odbor. K volitvi prihlačal je tudi g. orehovski Bračko, ker je mislil, da bo s svojo navzočnostjo naše volilce zbegal, pa zmotil se je grozno, ker smo se ga presneto malo ustrašili. Ko bi naši volilci vedeli prej, da je prišel na volišče brez vsake volilne pravice, zanesli bi ga pod kap, kjer bi si ohladil svoje vroče čelo. Slava vrlim volilcem!

Slov. Bistrica. Dne 24. avgusta t. l. je baje nek stekel pes hodil po občini Ritoznoj in okolici in je dne 28. avgusta t. l. neki od istega ogriznjen pes na steklini zbolel in poginil. Mariborsko okrajno glavarstvo je zato zapovedalo v občinah Slov. Bistrica, Gornja in Doljna Polskava, Gornja in Doljna Nova ves, Osel, Črešnjevce, Sv. Martin na Pohorju, Ritoznoj, Šentovec, Kovačev breg, Zgornja Bistrica, Zgornja in Spodnja Ložnica, Cigonce, Gabernik, Kalše, Pokošje in Laporje pasji kontumac še nadalje (do preklica), in sicer za dobo najmanj 3 mesecev.

Od Velike Nedelje. Čudne reči se go-dijo pri nas. Ker je tukaj toliko ptujskega mrčesa, zato je tudi to mogoče. Oglejmo si nekoliko "Štajerčeve" pristase. Bil je ginljiv prizor, ko je dne 12. t. m. nesel nekdo iz Drakšina v spremstvu žandarskega klobuka "dol po placi" križničke drva v grad in farovžko koruzo v župnišče. Kaj še bo iz tega sledilo, bom že poročal. — Ko je 15. t. m. imelo bralno društvo veselico, je odisel bližnji trgovec Škvorc z drugimi Nemci v otok, da se jim ne bi vznemirila nemška (!) kri. — Mihovski "fajerberferajn" je že čisto oslabil. Na cesarjev rojstni dan niti niso prišli k sv. maši, med tem ko je slov. požarna bramba bila polnoštevilna, namreč 32 ndov. Ali ni vsem naš cesar vladar? Da bi oživili spet "fajerber", si prizadevajo g. Flucher ustanoviti "štrajhmuziko", da bi si s tem nalovili "fajerberkarov." Pa gre kisló! — "Štajerc" se nahaja v teh gostilnah: pri g. Miklu, ki pride nagovarjat ljudi, da ga naj čitajo; pri g. Dolennschecku v Sodincih; pri Pettki v Vičancih; včasih tudi pri Koseji v Senečih.

Pesničar.

Iz Št. Jurja ob juž. žel. V nedeljo, 24. t. m., bode blagoslovljanje zastave šentjurskih veteranov. Povabili so veteranci bratska društva. Pride tudi celjska bismarkovska godba. Ž njo pa gotovo prikolovrati več hajlovcev celjskih in slavna fakinaža za parado. Šentjurčani! Tržani in okoličani! Poslušajte v šentjurski fantje! V četrtek, 14. t. m., ste pokazali, kako vam plameni srce ljubezni do naroda slovenskega. Gotovo vam je na tem ležeče vse, da naš slovenski Št. Jurij ohrani svoj naroden, slovenski značaj — na vsak način! Šentjurčani! Ko bi se v nedeljo kdo le drznil zabajlati v našem narodnem Šentjurju, povejte istemu fakinu, da v našem slovenskem Št. Jurju nikdo niti ziniti ne sme "hajl!" Branimo naš slovenski narodni Šentjur! Naprej zastava Slave!

Šentjurski fant.

Celjske porotne obravnave. V torek, dne 12. septembra je stal pred porotniki 18-letni hlapec Anton Spanzel, ki je v gostilni Blodnika v Suhemdolu vdaril s sekuro po glavi Rebernika, ki je komaj okrevl vled te strašne

rane. Žugal je tudi Borovniku s sekirjo. Spanzel je dobil štiri leta težke ječe. — S ponarejenim 20 kronskega bankovca je plačal Janez Zorič pri trgovcu Bahčiču. Zaradi tega se je moral zagovarjati dne 13. t. m. pred porotniki, ki so ga pa oprostili. Obsojen je bil samo na tri dni zapora, ker so našli pri njem revolver, ne da bi imel za njega orožni list. — Jernej Urlep in Jakob Novak, hlapca pri gostilničarju Dobovišek v St. Juriju ob juž. žel., sta se strela. Novak je Urlepa prejel za grlo ter ga suval proti stopnicam v klet. Med tem je Urlep potegnil iz žepa nož in zabodel v prsa svojega nasprotnika, ki se je zgrudil takoj na tla in umrl. Dne 14. t. m. je bil zaradi tega Urlep obsojen na dve leti težke ječe. — Zaradi tatvine je bil obsojen dne 15. t. m. 21-letni pohajkovelec Jurij Sorle iz Radeč na pet in pol leta težke ječe. Mož je kradel po Stajerskem, Kranjskem in Hrvaškem. — Franc Krumpah, ki je z nožem zabodel posestnika Juga v gostilni Franca Zupanc v Jmenem, je dobil pet let težke ječe. Jug je vsled dolžene rane umrl.

Škofjavar pri Vojniku. Zaslužen nabiratelj otrok za nemško šolo v Vojniku je gotovo naš Okoren, po domače Brinšek. Očka Okoren so bili nekdanj naš župan in že takrat so mnogo vedeli — zdaj pa še več. Prišlo jim je na misel, da so tisti ljudje najbolj slavni in najbolj pametni, ki zataje svoj materni jezik. Tudi se jim je zazdelo, da jim ranjka županska čast ni prinesla tiste slave, ki so jo po svoji brihtni glavi zaslužili. Zdaj so jo pa pogruntali ranjki župan. Djali so klobuk na glavo, in hajd na lov — na otroke. — „Tristo medvedov, da bi ne postal imeniten! Se celo za župana me lahko zopet volijo, če bo po sreči!“ Tako so djali očka Okoren pri sebi prav natiho in so šli. To je bilo tiste dni, ko so šli naš ranjki župan na lov. Od takrat se je lahko še mnogo zgodilo v glavi in zunaj glave Okornove, ker pravijo, da je Brinšek tako kuašten, da mu kar vre v glavi od same učenosti. Naj bo kakor hoče; daj Vas samo vprašamo: Ali je bila dobra zbirca? Okoren! Kdo Vam je bil nepokoren? Pri neki hiši so rekli očka: „Dajte mi vse štiri“, — ker so imeli samo štiri za šolo. Toda pri vseh štirih niso nič opravili. Prišli so Okornov očka tudi na Prekorje. Pa glej šmenta! Njegov lastni sin ni hotel prodati svojih otrok. Čast mu zato! Nekaj so jih pa le nalovili, in ti ga bodo volili, ko bo zopet županil nabiratelj Okoren. Iz hvaležnosti mu bodo še kupili takrat nove hlačke ter ga posadili na prav varen županski stolec, ki bo imel saj najmanj „eno n-go“, pa še celo iz koruznice, ki bo v „rajhu“ zrastle. Kaj ne, kaj takega še Škofja vas ni videla? Oh, še nekaj bi vas vprašal, očka Okoren, če se Vam ne mudi preveč po zbirci. Veste, jaz sem pač tak „bauerski kmet“, ki sem silno srečen, če z „gospodi“ govorim. Povejte mi, kako bi se Vi nemško podpisali, da bi bilo po „foršrift“? Na to Vam je treba že misliti, ker boste kmalu zopet župan. Ali bi ne bilo prav, ko bi Vam rekli odslej „Tajchorn“? Pa nič zamere. Tisti, ki so se Vam dali ujeti, se bodo prihodnjič spametovali in bodo poslali svoje otroke v tako šolo, kjer se morejo kaj naučiti. Tisti pa, ki so rekli, da naši otroci na „tajchorn“ nič ne razumejo, so pa lahko ponosni na to. Čast jim!

Iz Brežic. Okrajni zastop brežiški je tako netakten, da ne rabim ostrejšega izraza, da pošilja slovenskim zavednim županom nemška vabila na različna posvetovanja in kar je naravnost nesramno, vabi slovenske župane v izzivajoči in Slovence žaleči „Deutsches Heim“. Gospodje nemškutarji iz Brežic, če drugače ne morete rešiti svojega napufanega brloga, z denarjem slovenskih kmetov tega tudi ne boste storili. To si mi odločno prepovemo! Več slovenskih županov je bilo tako ogorčenih nad tako nesramnostjo, da so dotično vabilo nazaj poslali in pristavili, da se bodo le tedaj odzvali takim vabilom, če bodo slovenska in če se jih bo vabilo v hišo, v katero lahko zahajajo tudi zavedni Slovenci. Prav tako! Ko bi tako delali vsi slovenski župani, potem bi se kmalu povsili greben tem posilnimskim pe-

telinom, ki so se slovenskega kruha nažrli, zdaj pa zaničujejo slovenski jezik. Slovenci iz Brežic, na noge, in na lastni zemlji bodite vi gospodarji!

Iz Vidma. Pribiti moramo enkrat pred celim svetom, da je to naravnost naroden škandal, da ima ugleden slovenski mož, ki stanuje nekje blizu Trbovelj, na svojem posestvu posebno v vinogradu za oskrbnika najbolj zagrizenega „Štajercijanca“. Če se v kratkem nič ne ukrene, bomo govorili natančneje, in postregli z imeni!

Visokošolcem kruha!

„In šel bo boj bojvat brez upa zmage“, tako bomo lahko rekli o marsikaterem abiturijentu in akademiku, ko se bo odpeljal v tuje mesto. Edino izdatno podporo, ki jo slovenski akademiki uživajo v Gradcu, daja „podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu“, ki deli podpore res pravično, ozirajoč se le na prošiljevo potrebo in pridnost. — Lani je bilo v Gradcu vseh organiziranih slovenskih akademikov 122, vseh slovenskih visokošolcev pa je bilo nekaj nad 130. Izmed organiziranih jih je bilo v pisarnah 10, študentov 12, samostojnih 51, od podpor pa jih je živelo 49. Toda izmed 51 samostojnih jih je gotovo polovica zadolženih. Nekateri akademiki pa nimajo več stalnih dohodkov na mesec kot 10 kron.

Da pa bo moglo podporno društvo začetkom zimskega tečaja pričeti uspešno delovati, je potreba, da ga vsi rodoljubi podpirajo. Zato, rodoljubi, dajte visokošolcem kruha! Prispevki se pošiljajo velespoštovanemu gosp. dr. Benjaminu Ipavcu, Karl Ludwig Ring 3, Gradec.

Za slov. graške akademike:
Phil. Albert Kramer. Phil. Fran Kotnik.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Nastavljeni so oč. gg.: dr. Matija Slavič kot nemški pridigar v Celju, Ferdinand Psunder kot mestni vikar v Ptuj; na novo nastavljeni so kot kapelani: Alojzij Leben v Galiciji; Anton Trinkaš pri Sv. Andražu v Slov. gor.; Vincenc Kraner v Prihovi; Jurij Šumer pri Sv. Martinu v Rožni dolini; Josip Korosak pri Sv. Rupertu nad Laškimi; Simon Šimonc pri Sv. Petru v Medvedovem selu; Franc Sinko v Pilstanju; Adolf Gril na Bizeljskem; Nikolaj Jamšek v Loku pri Zid. mostu; Janez Hauptmann v Kamnici; kot provizorja oč. gg.: Ivan Luskar v Kalobju; Janez Kozoderc v Skomarjih. — Prestavljeni so oč. gg.: Avgustin Jager iz Hajdine v Ptuj; Josip Trafenik iz Loke v Hajdino; Josip Poplatnik iz Kamnice k Sv. Urbanu nad Ptujem.

Društvena poročila.

Zgodovinsko društvo za Spod. Štajersko bo priredilo dne 23. t. mes. predavanje. Predaval bo g. dr. Vrstovšek o dr. Matiji Prelogu.

Slovincem marnberskega okraja! V nedeljo, dne 24. septembra t. l. vrši se v Vuhredu zborovanje novooživljene Ciril-Metodove podružnice za Vuhred in Marnberg. Pribitite ta dan vsi dobri Slovenci iz marnberskega okraja v Vuhred v gostilno h g. županu Zgermu, kjer se začne popoldne ob 3. uri posvetovanje, kako bo prerajeni podružnici postopati, da storimo Slovinci marnberskega okraja tudi gledé prekornostne Ciril-Metodove družbe svojo slovensko dolžnost! Na svidenje torej v nedeljo!

Kapelsko bralno društvo priredilo je dne 10. t. m. veselico. Vsled nepričakovanih ovir se ista ni izvršila v obsegu, kakor so prireditelji želeli; vendar pa se je obnesla povoljno. Vsem, ki so kakorkoli pripomogli k povoljnemu izidu in posebej vrlemu organizatorju mladeniških in deklinskih zvez veleč. g.

Gomilšek za navduševalni govor — izreka iskreno javno zahvalo — odbor.

Zahvala. Podpisana Čitalnica izreka tem potom najizkrenejšo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da je sprejem izletnikov Murskega in Varaždinskega Sokola v Ormož dne 10. septembra t. l. tako lepo uspel. Zahvaljuje se v prvi vrsti vsem mnogim dobrotnikom iz Ormoža in okolice, Središča, Huma, Velike Nedelje, Ivanjkovec, Samužan itd., ki so v ta namen darovali bodisi denar, jestvine ali vino; potem slavnima posojilnicama: ormoški in okrajni za zdatne prispevke; g. dr. Geršaku za prepustitev vrta; slavni trgovski in ormoški okoliški požarni brambi za slovesni nastop in vzdrževanje reda, ter vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli k takó veliki udeležbi in sploh vsem udeležencem. Prav posebno pa se zahvaljujemo cenj. gospem in gospodičnam iz Ormoža in okolice za obilni trud, ki so ga imele s pripravami, sprejemom, pozdravom in s postrežbo. — Ormoška Čitalnica, dne 16. septembra 1905. Predsednik: dr. J. Geršak. Tajnik: A. Rosina.

St. Jurij ob juž. žel. Katol. bralno društvo se iskreno zahvaljuje vsem fantom in dekletom, ki so pripomogli, da se je prostor pred posojilnico in bralnim društvom tako okinčal z venci za XX. Ciril in Metodovo zvezino skupščino. Posebno se pa še zahvalimo vsem dekletom, ki so se tako naklonjene skazale ob tej priliki društvu, ki pa še niso udinje. Ob tej priliki pa vabimo vse šentjurske fante in dekleta, da pristopijo k bralnemu društvu, ker društvo Vam nudi toliko lepega in zdravega berila in to vse le za 1 krono na leto. Vsak naroden fant in mladenka mora biti ud bralnega društva, tako priporoča kršč. soc. zveza v Ljubljani!

Gospodarske stvari.

Deželna vzorna klet in klet deželne hiše. Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem je sklenila na korist štajerskemu vinstvu pospeševati prodajo vinskih pridelkov; posreduje prodajo vina, odnosno vredila je v ta namen v Algersdorfu pri Gradcu primerno vinsko klet. Ta zapričeta akcija na basek pridelovalcev in vživalcev vina se dobro razvija in omogočuje, da se obstoječa zvezina klet presunuje v deželno vzorno klet, v katero se bodo sprejemala vina iz vseh štajerskih vinskih okolišev. Štajerski deželni odbor je sklenil, da odstopi zvezi s 1. novembrom t. l. klet deželne hiše v Gradcu, ki je brezdvomno kaj pripravna za pospeševanje in spopolnjevanje omenjene akcije. Zveza pripravlja že vse potrebno, da bo deželna vzorna klet služila svojemu namenu; skrbi zlasti za pristna domača štajerska vina, da primerno opremi klet deželne hiše in dobro postreže že dosedanjim odjemalcem ter jih zadovolji v vsakem oziru. Potrebovala boče v ta namen okroglo 1000 do 1500 hl vina od domačih producentov iz vseh štajerskih okolišev. Priporoča se, da vinski pridelovalci prijavljajo za oddajo določeno množino vina lastnega pridelka zvezi kmetijskih zadrug. Zgoraj označeno akcijo je tem bolj pozdravljati, ker ne bode služila le namenu producentov, da svoje naravne vinske pridelke lažje vnovčujejo, ampak služila bode tudi splošnosti, ker bode skrbela in pospeševala, da se bode le pristno naravno vino točilo in prodajalo. Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem v Gradcu.

Društvena naznanila.

Bralno društvo Staritr pri Slovenjgradcu priredi v nedeljo, dne 24. t. m. ob 8. uri popoldan veselico v gostilni g. Rudna s sledečim vzporedom: 1. Pozdrav gostov. 2. Občni zbor „Bral. društva“. 3. Podučni govor. 4. Igrokaz „Svoji k svojim“. Prosta zabava s tamburanjem, petjem in šaljivimi prizori. Z ozirom na to, da se pri nas le redkokdaj priredi in da je govor prevzel obče znan govornik iz oddaljenega kraja, pričakujemo obilne udeležbe. Ker bodo tudi mladeniči nastopili z navduševalnimi govori, zato upamo, da nas bo še posebej mladi svet v obilnem številu posetil.

Katol. delav. društvo v Puščavi bo imelo svoj letni občni zbor dne 1. oktob. 1905 po službi božji v

